

در این عصر، جوانان ما آموزش‌های فراوانی را می‌آموزند؛ زبان‌های خارجی، هنرهای دستی، رانندگی، کار با کامپیوتر و فنون بسیاری دیگر. این از پدیده‌های مبارک است. به همت جوانانمان می‌بالیم و به ایشان آفرین می‌گوییم. از این یابست، غنی هستیم، الهی شکر، اما جای آموزش مهارت‌های زندگی مشترک، پر نیست؛ همسری، سازگاری، مردانگی، زنانگی، ریحانگی، کدبانویی، جوانمردی، سایه‌ساری، همدمی و....

علی اکبر مظاهری

برتری ندارند، مگر به فضیلت مندی؛ «إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ» (سوره حجرات، آیه ۱۳)

معیار برتری، تقوای همسران است و از نمادهای بارز تقوا، مهربانی است و مراعات حال یار.

مهارت‌های زندگی مشترک

باری؛ سخنمان در مهارت‌های زندگی بود. از ریشه‌های پیچیده طلاق، مهارت نابلدی همسران است؛ چه مرد، چه زن.

ما اکنون در مشاوره‌هایمان، به وضوح می‌یابیم که کثیری از نابه‌سامانی‌های زندگی‌های خانوادگی، همانا محصول نابلدی ایشان است؛ نابلدی الفبای زندگی مشترک. از این روست که به همسران جوان و غیرجوان توصیه‌اکید می‌کنیم که اگر می‌خواهید زندگی‌تان شاداب و شادان باشد، مهارت‌های زندگی مشترک را بیاموزید؛ مهارت‌های رفتاری، گفتاری، همسرداری، دلبری. اگر خواهان آن هستید که ریسمان نامبارک طلاق بر گردن زندگی‌تان نییچد، اصول و فنون مدیریت زندگی را بیاموزید و به کار گیرید. اگرچه این آموزش‌ها باید پیش از ازدواج آغاز شود، اما اکنون نیز دیر نیست. یا الله بگوئید! کتاب‌های همسرداری بخوانید؛ کتاب‌هایی پرمایه. به مشاوره خانواده بروید؛ نزد مشاوره دانا و توانا.

معرفی کتاب

در زمان ما وسائل آموزش همسرداری و مدیریت زندگی، بسیار است. اگرچه همه را توصیه نمی‌کنیم، اما مطالعه چند کتاب را توصیه‌اکید می‌کنیم؛

۱. همسرداری. از آیت‌الله ابراهیم امینی. بوستان کتاب. قم.
۲. آثار استاد شهید مطهری در موضوع خانواده. صدا. تهران و قم.
۳. بهشت خانواده. از دکتر سیدجواد مصطفوی. ناشران متعدد.
۴. فرهنگ خانواده. از نگارنده. نورالزها. قم.
۵. تیرد بی‌برنده. از نگارنده. خادم‌الرضا. قم.

چتر خانواده

آقای یوسفی گفتند: «درباره من مطلبی بگوئید؛ حکمتی، انتقادی یا توصیه‌ای که در زندگی‌مان به کار آید». به ایشان گفتم: «شما چتری هستید بر فراز بنیان زندگی‌تان؛ حمایتگری هستید فداکار، نسان‌آوری زحمتکش، تکیه‌گاهی استوار، همسری عاطفه‌ورز، پدری مهربان. مردی این چنینی باید تا بنیان زندگی خانوادگی برقرار و بر مدار بماند». البته همسر ایشان نیز بانویی به معنای «بانو»‌اند.

همسرپرستی!

تعبیر «شوهرپرست» را نخستین بار از خانمی فضیلت‌جو شنیدم. برایم جالب بود و ایشان را آفرین گفتم. البته ما پرستش را مخصوص خدا می‌دانیم. عبارت‌هایی مانند «میهن‌پرست» را با واژگانی همچون «میهن‌دوست»، اصلاح می‌کنیم، اما منظور ایشان از «شوهرپرست»، بیان منتهای شوهردوستی و همسرداری بود.

در آموزه‌های دینی ما نیز این معنا آمده است که اگر سجده بر غیر خدا جایز بود، شایسته بود که همسران بر همسران سجده کنند. اینک جامعه ما به همسرانی همسرپرست محتاج است؛ سخت محتاج است. خداوند مهربان، به پرستشی این چنان، خشنود است. نبودن این پرستش، به خانواده‌های ما آسیب زده؛ آسیبی اسفبار.

روشنفکری خانم‌ها

درست است که زنان ما در عصر کنونی، استقلال جویند؛ این باعث افتخار است. اما مهربانی یا همسر، شرط خردمندی است. یآوری همسر، نماد روشنفکری است. هماهنگی با همسر، اوج استقلال طلبی است. این مهربانی و یآوری و هماهنگی، بر هر دو همسر واجب است. نه آنکه مهربانی با همسر، بر زنان واجب‌تر باشد، بلکه چون برخی از آموزه‌های منحوس مانند «سرکشی در برابر همسر» بر زنان جامعه ما هجوم آورده است و آن را به غلط از حقوق ایشان می‌شمارند، ما این وجوب را برای زنان برجسته می‌کنیم. حق آن است که همسران، مرد و زن، بر هم